

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LICORICE PIZZA

Licorice pizza

Estats Units, 2021

Direcció: Paul Thomas

Intèrprets: Alana Haim,
Cooper Hoffman, Sean Penn,
Bradley Cooper, Tom Waits,
Ben Safdie, Joseph Cross

Durada: 133 min

Gènere: comèdia dramàtica

Idioma: anglès

Data d'estrena: 5/08/2022

Let me roll it

L'amor i el moviment són la mateixa cosa. O almenys això sembla dir-nos "Licorice Pizza" des del primer moment, quan el Gary Valentine (Cooper Hoffman) apareix en escena per a canviar la trajectòria de l'Alana Kane (Alana Haim). Ella treballa per a l'anuari escolar. Ell, deu anys menor, és un dels estudiants que esperen el seu torn per fer-se la foto. És 1973, el sol californià tenyeix d'ocre la fotografia en cel·luloide, i Paul Thomas Anderson proposa una celebració de l'amor juvenil que se li va ocórrer, segons explica, quan va veure a un adolescent intentant seduir a l'empleada d'un institut. Sobre aquesta premissa, el món deixarà d'existir o més aviat començarà a existir al voltant de l'Alana i el Gary: primer sota la forma d'una amistat innocent i progressivament com un sentiment més complex. I és que al cinema de P T Anderson l'amor és sempre una cosa ambivalent: pot estar relacionat amb l'hedonisme i la seva posada en crisi, com en "Boogie nights" (1997), amb l'alliberament del subjecte i l'abandó en l'altre, com en el cas de "Embriagado de amor" (2002), o amb els mecanismes de dominació i submissió, com succeïa en "El hilo invisible" (2017). En qualsevol cas, l'amor sempre funciona com una força que mobilitza als seus personatges o que travessa i estructura el món, tal com succeïa amb les històries creuades de "Magnolia" (1999). Situada també a la vall de San Fernando, a "Licorice Pizza" el mateix magnetisme que atreu els seus protagonistes és el que els repel·leix i el que projecta el relat en digressions de caire pynchonià. Les reunions de l'Alana amb la seva família (interpretada per la seva família en la vida real), la crisi del petroli, la trobada amb un actor i un director encantats de conèixer-se (interpretats respectivament per Sean Penn i Tom Waits), amb una estrella passada de rosca (un brillant Bradley Cooper) o amb un polític en plena campanya electoral (al qual dona vida Ben Safdie), són alguns dels episodis que alimenten la relació entre la parella protagonista al mateix temps que dibuixen un paisatge cinematogràfic que ens convida a recórrer-ho i habitar-ho. S'entén així que la fugida es converteixi en la forma principal de la pel·lícula i que els seus personatges estiguin sempre corrent d'un lloc cap a un altre. L'estat amorós, al cap i

a la fi, és una fugida no perquè un s'evadeixi del món, sinó perquè el món fuig d'un mateix: desapareixen les seves restriccions i els seus límits. La vida a "Licorice Pizza" es mou dins i al marge de la Història. Per això quan sentim al David Bowie cantar i preguntar-se sobre la vida en Mart, no ho fa perquè tingui la intenció de mudar-se a un altre planeta, sinó amb la voluntat de convertir la vida a la Terra en una experiència marciana. L'amor, en la seva força de desplaçament, té aquesta capacitat: és un impuls cap a l'altre, una trobada que "Licorice Pizza" posterga per tal de demostrar que no s'expressa únicament en l'espai, sinó també a través del temps.

Daniel Pérez Pamies
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona